పారగన్ సర్కస్

'సికిందర్'

హైదరాబాద్‌లోని అందమైన ప్రదేశాల్లో పబ్లిక్ గార్డెన్స్ ఒకటి.

అతడామెని సరిగ్గా అయిదు గంటలకి అక్కడ కలుసుకుంటానన్నాడు. కానీ పది నిముషాలు దాటి పోయినా అతని జాడలేదు. గేటు దగ్గర ఆమె అసహనంగా ఎదురు చూస్తోంది.

సాయంత్రం కావడంవల్ల, అందులోనూ వేసవికాలం కావడంవల్ల గార్డెన్స్ అంతా జనంతో కిటకిటలాడి పోతోంది.

అతడు గేటు దగ్గర కలుసుకుంటానని చెప్పాడు కాబట్టి ఆమె అక్కడే నిలబడి ఎదురు చూస్తోంది. లోనికి వచ్చే ప్రతి వ్యక్తినీ చూపులతో వెదికేస్తోంది. తనకావలసిన మనిషి అతను కాకపోవడంతో భారంగా నిట్టూర్చి తిట్టుకుంటోంది.

నిరీక్షణ!

ఒకరి కోసం నిరీక్షించడమంటే ఆమెకు చిరాకు. ఈ గార్డెన్‌లో ప్రవేశించినవారంతా ఆనందంగా, సంతోషంగా గడుపుతున్నారు. మరి తనేమిటి, ఈ పది నిముషాలూ ఇంత నరకయాతన అనుభవిస్తోంది! ఓహ్, మగాళ్ళని నమ్మకూడదు!

అందుకే ఆమె పాతికేళ్ళ కన్యగా మిగిలిపోయింది. ఆమె ఇంతవరకూ ఎవర్నీ ప్రేమించలేదు. ప్రేమించకూడదని నిశ్చయించుకుంది. కారణం: తను యవ్వనంలో ప్రవేశించినప్పుడు చూసిన ఒకానొక జుగుప్స కల్గించే సంఘటన.

మగవాళ్ళు! దేవుడు వీళ్ళని ఎందుకు సృష్టించాడూ?

"జయా!"

ఆమె ఒళ్ళు జలదరించింది. స్థాణువై నిలబడిపోయింది. అదే కఠినమైన గొంతు! ఆ గొంతు వింటే ఆమె ప్రాణాలు గడగడలాడతాయి. కానీ, ఆ పెద్దమనిషి వలలో తనెలా పడింది!

ఛటుక్కున వెనక్కి తిరిగి చూసింది.

నవ్వుతూ చూస్తున్నాడతను. దృఢమైన శరీరం, పొడవాటి చేతులు, పల్చటి పెదవులు, నల్లటి పాము కళ్ళు- ఆ కళ్ళే తనని వశపర్చుకున్నాయని జయ భావిస్తోంది- మొనదేలిన ముక్కు, వెడల్పాటి ఛాతీ. జయకు అతనిలో నచ్చని అంశాలు కళ్ళు, కంఠస్వరం.

సుమారు అరవై ఏళ్ళ వయసున్న ఆ పెద్దమనిషితో వారం క్రితం మొదటిసారి పరిచయమైనప్పుడు తన పేరు నందకిషోర్ కౌషిక్ అనీ, బొంబాయిలో ఓ పేరుపొందిన మాసపత్రికకు ప్రత్యేక విలేఖరిననీ, వారం రోజుల క్రితం ఈ సిటీకి వచ్చాననీ, 'పారగన్ సర్కస్' మీద ఒక

వ్యాసం వ్రాసేందుకు నిశ్చయించుకున్నాననీ చెప్పుకున్నాడు.

జయ తేరుకుని అతనివేపు చకచకా అడుగులేసింది.

“కమాన్ డియర్, నిరీక్షించడంలో ఎంతో ఆనందం వుంది కదూ?”

జయ అసహ్యంగా చూసిందతన్ని. ఏమీ మాటాడలేదు.

“ఇరవై ఏళ్ళ అమ్మాయి అరవై ఏళ్ళ ముసలాడి కోసం ఎదురు చూపులు చూడ్డం ఏమిటి? నాన్సెన్స్!” మళ్ళీ అన్నాడతను. “వెల్, ఈరోజు మన చివరి కలయిక. నువ్వు నాకు చాలా సహాయం చేస్తున్నావు బేబీ. అందుకో అందమైన బహుమతి ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను.”

ఇద్దరూ నడుస్తున్నారు. అతని మాటలకామె ఏలాంటి రెస్పాన్స్ ఇవ్వడం లేదు. ఆలోచిస్తోంది...

అందమైన బహుమతి! పదేళ్ళ తన సర్కస్ జీవితంలో ఆమె ఎవరినుంచీ ఎలాటి బహుమతీ అందుకోలేదు. ప్రాణాలకి తెగించి ఆమె చేసే ఫీట్లు ఎవరినీ ఆకట్టుకోడం లేదా? యాంత్రిక జీవనం! ఎంత కాలం సహించడం!

సర్కస్ జీవితం నుంచి దూరంగా పారిపోవాలని ఆమె చాలాకాలం క్రితం అనుకుంది. కానీ ఎక్కడికి వెళ్ళాలో, ఏం చేయాలో ఆలోచించుకోలేదు. చివరికి ఆ విషయం మర్చిపోయింది కూడా.

కానీ, వారం రోజుల క్రితం తిరిగి ఆమెలో ఆశ చిగురించింది. కౌశిక్‌తో పరిచయం రకరకాల వూహాలు రేకెత్తించింది. భవిష్యత్ గురించి ఎన్నో కలలు కంది. కానీ, రాను రాను కౌశిక్ మీద గౌరవం నశించి, అసహ్యం ఏర్పడసాగింది.

6

మొదటిసారి పరిచయమైనప్పుడు కౌషిక్ జయని పొగడ్తల్లో ముంచి ఆకాశాని కెత్తేశాడు. ఆమె ఫీట్లు అద్భుతం అన్నాడు. అలాటి ఫీట్లు ఎక్కడా చూడలేదన్నాడు. ఆమె ఫీట్లకోసం పదిసార్లు సర్కస్ చూశానన్నాడు.

ఆ తర్వాత తనొక పత్రికకి రిపోర్టర్ అని చెప్పాడు. పారగన్ సర్కస్ మీద, ముఖ్యంగా జయమీద బ్రహ్మాండమైన వ్యాసం వ్రాయాలన్నాడు. సర్కస్ గురించి వివరాల కోసం మేనేజర్ని కలుసుకున్నానన్నాడు. ఆ మేనేజర్ కోపిష్టి అనీ, కసిరికొట్టాడనీ అన్నాడు.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నంపూట టెంట్ లో జొరబడి జయను కలుసుకున్నాడు. అదృష్టవశాత్తూ జయకు హిందీ వచ్చుకాబట్టి, అతనితో మాటలు కష్టం కాలేదు. అదే రోజు సాయంత్రం ఇదే గార్డెన్ లో కలుసుకున్నాడు.

సర్కస్ గురించి వివరాలు అందజేస్తే, తన ఎడిటర్ జయకి అయిదువేలు చెల్లించడానికి సిద్ధంగా వున్నాడని చెప్పాడు.

జయకు నమ్మశక్యం కాలేదు. అయిదువేలు! అంత డబ్బు ఒకేసారి ఆమె ఎక్కడా చూడలేదు. అంతడబ్బు సంపాదించగలనని కూడా అనుకోలేదు. అదృష్టం చెప్పి రాదు. కాబట్టి జారవిడుచుకోకూడదు. ఈ అయిదువేలూ తన స్వంతమయ్యాయంటే యీ వెధవ జీవితానికి స్వస్తి చెప్పవచ్చు. కౌషిక్ సహాయంతో బొంబాయి వెళ్ళిపోయి ఏదేనా వుద్యోగం చూసుకోవచ్చు. అవును, తను బొంబాయి చూడాలని ఎన్నిసార్లు అనుకుంది!

రోజూ సాయంత్రం అయిదు గంటలకి ఏదో సాకు చెప్పి తప్పించుకు వస్తోందామె. ఎవరూ వెంటాడకుండా జాగ్రత్తపడుతోంది.

సర్కస్‌లో ఆమె కార్యక్రమం 7-30కి మొదలవుతుంది. అయిదు గంటలకు కౌషిక్‌ను కలుసుకుని, ఆరు గంటలవరకు గడిపి తిరిగి వెళ్ళిపోతోంది. ఇలా సాగుతోంది వారంరోజులనుంచీ. ఈ విషయం రహస్యంగా వుంచాలని కౌషిక్ చెప్పాడు. అతన్ని రహస్యంగా కలుసుకోడం ఆమెకెంతో థ్రిల్‌గా వుంది.

ఈ వారంలో అయిదు రోజులు వుత్సాహంగా గడిపిందామె అతనితో. అతనడిగిన ప్రశ్నలకు చకచకా సమాధానాలు చెప్పింది.

మొదటిరోజు సర్కస్‌లోని జంతువులమీద జరిగింది: ఎన్ని ఏనుగులున్నాయి? ఒంటెలెన్ని వున్నాయి? సింహాల్నీ, పులుల్నీ వేర్వేరుగా బంధిస్తారా? అవి రోజుకి ఎన్ని కిలోల మాంసం అరగిస్తాయి? గుర్రాలు ప్రదర్శించే ఐటమ్స్ ఏమిటి? రింగ్ మాస్టర్ పేరేమిటి?

ఆ తర్వాత రెండురోజులూ చర్చ సర్కస్‌లో చేసే ఫీట్లమీద సాగింది. ఆ తర్వాతి రెండురోజులూ సర్కస్ సిబ్బంది సాధకబాధకాల గురించి సాగింది.

కానీ, నిన్న వూహించని మలుపు తిరిగింది. ఈ వూహించని పరిణామమే ఆమె అతణ్ని అసహ్యించుకోడానికి కారణం.

నిన్నటి చర్చ సర్కస్ సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్ల గురించి సాగింది. ఆమె సమాధానాలు చెప్పడానికి జంకింది. అతను పారితోషికం మరో వెయ్యి పెంచడంతో ఆమె అతడికి పూర్తిగా లొంగిపోయింది.

ఏ సర్కస్‌కీ లేని సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్లు పారగన్ సర్కస్‌కి వున్నాయని చెప్పింది. ప్రొప్రయిటరు గోవిందస్వామి నాయరుకి డబ్బంటే చాలా ప్రీతి. అతను బ్యాంకుల్ని

ఆశ్రయించడు. అతని కేబిన్‌లో అధునాతన సేఫ్ ఏర్పరచి, తగిన రక్షణ ఏర్పాట్లు కల్పించాడు. ప్రతిరోజూ కలెక్షన్ డబ్బు అందులో చేరుతుంది...ఇలా యింకా ఎన్నో చెప్పకూడని విషయాలు అతని చెవిలో వేసింది జయ.

అంతటితో అతను వూరుకోలేదు. అప్పుడే అతని రంగు బయటపడింది...

"ఆ సేఫ్ తాళంచెవి నాక్కావాలి" అన్నాడతను.

"నో!" అరిచిందామె హిస్టరికల్‌గా.

"బేబీ, నేను తెరవబోయేది సేఫ్ తలుపు—నీకోసం స్వర్గానికి తలుపుకాదు." మృదువుగా అన్నాడతను. ఆమె వూపిరి పీల్చడం మర్చిపోయింది.

"వెల్, సేఫ్ తలుపు తెరవడానికి సహకరించకపోతే, నీకోసం స్వర్గానికి తలుపులు తెరిచేస్తాను." మళ్ళీ అన్నాడతను. "ఆలోచించు బేబీ. నీలాంటి అందమైన కన్యలు అనవసరంగా చావటం నాకిష్టంలేదు."

జయ మంత్రముగ్ధలా కూచుండిపోయింది.

"ఆరురోజుల్లో ఆరువేలుగాక మరో అందమయిన బహుమతి సంపాదించబోతున్నావు." చిరునవ్వు ప్రదర్శిస్తూ చెప్పాడతను మళ్ళీ. "మేరానామ్ జోకర్‌లో 'జీనా యహాఁ మర్నా యహాఁ' అని రాజ్‌కపూర్ పాడతాడు. నువ్వు నాతో సహకరిస్తే ఈ విసుగు పుట్టించే సర్కస్ జీవితంనుంచి విముక్తి కలిగిస్తాను. లేదా, నువ్వు జీవితాంతం ఈ బ్రతుకే భరించవలసి వుంటుంది. నువ్వు ప్రదర్శించే ఫీట్సులో నే నీచావు దాగివుందని మర్చిపోక"

"పదేళ్ళు పోషించిన నా యజమానిని నేను మోసం చేయను?"

నవ్వాడతను. "మోసం చేయకుండా నువ్వు క్షణం కూడా బ్రతకలేవు. నీవు బయటి ప్రపంచం ఇంకా తెలియదు. ఆల్ రైట్ బేబీ. నీకిప్పుడు రెండే మార్గాలు వున్నాయి. ఒకటి: సర్కస్ జీవితానికి స్వస్తి చెప్పడం. రెండు: ఈ ప్రపంచంనుంచి శాశ్వతంగా సెలవు తీసుకోవడం."

"అమాయకంగా నమ్మాను. నువ్వు మోసగాడివి! దుర్మార్గుడివి! సర్కస్ డబ్బు కాజేయటానికి పథకాలు వేస్తున్నావు!"

"ష్ష్! ... అరవక!" కర్కశంగా అన్నాడతను, ఆమె చేతిలో ఒక మైనపుముక్క పెట్టి, "ఆసేఫ్ తాళం చెవి ముద్ర ఈ మైనపు ముక్కమీద తీసుకో. రేపిదే సమయానికి నన్నిక్కడ కలుసుకో. నేను నీకు డబ్బిస్తాను, నువ్వు నాకాముద్ర ఇచ్చేయ్. ఎలాంటి పొరపాటూ చేయకు. పోలీసుల్ని పిలుచుకురాకు. అలాచేస్తే ఏం జరుగుతుందో తెలుసా? నేను జెయిల్లో విశ్రాంతి తీసుకుంటాను. అది నా కలవాటే. కానీ నువ్వు—" మాటలాపేసి ఫకాలున నవ్వాడతను. "కలలురాని గాఢ నిద్రలో శాశ్వత విశ్రాంతి పుచ్చుకుంటావు. రిమెంబరిట్, నో మిస్టేక్."

ఆ తర్వాత అతను వెనక్కి తిరిగి జనంలో కలిసి పోయాడు.

ఆ జనంలో జయకి గట్టిగా ఏడ్చేయాలనిపించింది. ఆ రోజు సర్కస్‌లో ప్రోగ్రాం కాన్సిల్ చేసుకుంది. టెంట్‌లో రాత్రంతా ఏడ్చింది. జ్వరంతో బాధపడింది.

ప్రొప్రయిటర్ గోవిందన్ నాయరు ఆమెకి ట్రీట్‌మెంటు ఇప్పించాడు.

ఉదయానికల్లా జ్వరం తగ్గింది. ఆమె జ్వరంతోకంటే మనోవ్యథతో ఎక్కువ బాధపడింది. కౌషిక్ మాటలు చెవుల్లో మార్మోగుతున్నాయి. ఆ కళ్ళు, ఆ కంఠస్వరం గుర్తువచ్చాయి. చావుభయం పూర్తిగా ఆవహించు కుంది.

జరిగిందంతా నాయరుతో చెప్పేయాలనుకుంది. మళ్ళీ కౌషిక్ జ్ఞాపకమొచ్చాడు. ఆమె చావుకి భయపడు తోంది, మోసం చేయడానికీ భయపడుతోంది.

ఆరు వేలు!

నిట్టూర్చిందామె. ఎన్ని కలలు కన్నాను! కౌషిక్ని ఎంతగా నమ్మాను? కలలుకన్న డబ్బు అతని చేతిలో వుంది. ఆలోచిస్తేనే ఒళ్ళు జలదరించే చావూ అతనిచేతి లోనే వుంది. తనకేం కావాలి? డబ్బా, చావా?

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలవుతోండగా డబ్బుకావా లని నిశ్చయించుకుంది. డబ్బును మించింది ప్రపంచంలో ఏదీ లేదు!

"వెల్, బేబీ. నువ్వుచాలా అలసిపోయావనుకుం టాను" అన్నాడు కౌషిక్, తన మాటలకి రెస్పాన్స్ ఇవ్వకుండా మౌనంగా నడుస్తున్న జయతో, "నీలాంటి అందమయిన అమ్మాయిలకి చావుభయం ఎలావుంటుందో నాలాటి అనుభవజ్ఞుడికి తెలుసు. ఆల్ రైట్, నీ బ్యాగులో తాళంచెవి ముద్రవుంది, నా జేబులో డబ్బుంది. మనపని త్వరగా కానిచ్చేద్దాం—"

"నువ్వంటే నా కసహ్యాం!" కసిరిందామె.

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. పాముకళ్ళు మెరిసాయి. "ప్రతి మనిషికీ ఎదుటి వ్యక్తిమీద ఎప్పుడోకప్పుడు అసహ్యం తప్పక ఏర్పడుతుంది. ఎందుకంటే అతను జంతువు కాదు కాబట్టి."

జయ అతడ్ని చురచుర చూసింది, "నువ్వు ఫిలాసఫీ చెప్పడం ఏమిటి? దుర్మార్గుడివి!" బ్యాగులోంచి మైనం ముక్క తీసి అతని ఛాతీమీద విసిరికొట్టింది. "డబ్బిలా ఇవ్వు. మళ్ళీ నా ఛాయలకి రాక! నీ సహాయం నాకవసరంలేదు. వెళ్ళి ఏబ్బుర్దోచుకో!"

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు చూసి జాలిగానవ్వి, అంతలోనే కర్కశంగా అన్నాడు కౌషిక్, "నీలాంటి అందగత్తెలతో ప్రపంచానికి చాలా ఉపయోగంవుంది. ఇప్పటికయినా సర్కస్ జీవితానికి స్వస్తి చెప్తున్నందుకు సంతోషం. నన్ను జీవితాంతం జ్ఞాపకముంచుకుంటావు బేబీ!"

ఆ తర్వాత జేబులోంచి ఒక కవరుతీసి అందించాడు. భుజానికి వేలాడుతోన్న బ్యాగులోంచి ఎర్రటి కాయితంలో రిబ్బన్ చుట్టివున్న ఒకప్యాకెట్ తీసి అందిస్తూ, "ఇది నా కానుక. విలువ కట్టలేనిది" అన్నాడు. "నీ సహాయం నేనెన్నటికీ మరువలేను. అలాగే నన్నూ నువ్వు మరువలేవు. నువ్వు కొత్తజీవితాన్ని చూడబోతున్నావు. విష్యూగుడ్ లక్! గుడ్ బై బేబీ!"

2

జగన్నాథ్ టీపాయ్‌పైన కాళ్ళుజాపి, సిగరెట్ పొగ వదిలి, "ఎవరీ నందకిషోర్ కౌషిక్?" అని అడిగాడు.

అతని పక్కన కూర్చున్న రాంచందర్ భావగర్భితంగా నవ్వి జగన్నాథ్‌ని చూశాడు.

జగన్నాథ్‌కు ముప్పైతొమ్మిదేళ్ళు. నల్లటి బలిష్టమైన శరీరం. ఎప్పుడూ నల్లటి కళ్ళద్దాలు, బూట్స్ ధరిస్తాడు. విజయవాడలో అతను తాళాలు పగలగొట్టటంలో ఎక్స్‌పర్ట్‌గా పేరు పొందాడు. పలుసార్లు పోలీసుల ఆతిథ్యం పొందాడు.

అతనింతవరకు ఇళ్ళల్లో తాళాలు బద్దలు చేశాడుగానీ, బ్యాంక్స్‌లో తన ప్రావీణ్యత ప్రదర్శించలేకపోయాడు. అదే అతనికి చిన్నతనంగా వుంది. తన అనుచరులతో బ్యాంకులు దోచుకోడానికి ఎన్నో పథకాలు వేశాడుగానీ అవేమీ పారలేదు.

"తినబోతూ రుచి అడగడం దేనికి?" అన్నాడు రాంచందర్, జగన్నాథ్ ప్రశ్నకు జవాబుగా.

రాంచందర్‌ని అతని మిత్రులు చందర్ అని పిలుస్తారు. చందర్‌కు నలభై రెండేళ్ళు. తెల్లటి రంగు. ముఖం చూస్తే అమాయకుడిలా కన్పిస్తాడు. చిన్నప్పటినుంచీ అతనికి డబ్బంటే చాలా ఇష్టం. కాబట్టి రైల్వేస్టేషన్‌లో బస్‌స్టాండ్స్‌లో ప్రమాణీకుల జేబులు సవరించడం అతని సరదా. కొందరు పోలీసులు కూడా అతనిచేత తమ జేబులు సవరించుకున్నారు. కానీ ఆ విషయం వాళ్ళకు తెలియదు. వైజాగ్ పోలీసులకు రాంచందర్ ఒక సమస్య అయి కూచున్నాడు.

"రుచి అడక్కుండా నేను ఏదీ తినను" అన్నాడు జగన్నాథ్.

"నేరాలు చేసేవాడు ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకోకుండా రంగంలోకి దిగడు. ఏమంటావు రాబర్ట్?"

చందర్‌కీ, జగన్నాథ్‌కీ ఎదురుగా కూచున్న రాబర్ట్ మాట్లాడలేదు.

కాకినాడలో అతను ఆంగ్రీమాన్‌గా ప్రసిద్ధిపొందాడు. అతని వయసు ముప్పైఅయిదు సంవత్సరాలు. పదేళ్ళక్రితం అతను హైదరాబాద్‌లో మెడికల్ షాపు నడుపుతుండే వాడు. ప్రత్యేక తెలంగాణా ఉద్యమంలో అతని షాపు దోచుకుని, భార్యాపిల్లల్ని హత్యచేసి తరిమేశారు. అతను

తిరిగి తన స్వస్థలం కాకినాడకి వచ్చి ప్రాణాలు దక్కించుకున్నాడు. అప్పుడే అతనిలో సమాజం మీద పగ, ద్వేషం రగిలాయి.

చందర్‌తో రాబర్టుకు మూడేళ్ళ పరిచయముంది. అలాగే జగన్నాథ్‌కీ చందర్‌తో పరిచయముంది.

మూడు రోజుల క్రితం హైదరాబాదులో వున్న చందర్ నుంచి విజయవాడలో వున్న జగన్నాథ్‌కీ, కాకినాడలో వున్న రాబర్టుకీ ఉత్తరాలు అందాయి. ఆ ఉత్తరాల్లోని సారాంశం: 'తక్కువ శ్రమతో, తక్కువ కాలంలో, ఎక్కువ డబ్బు సంపాదించే మార్గం ఒకటి వుంది. తక్షణం బయలుదేరివస్తే వివరాలు తెలుస్తాయి.'

వెంటనే హైదరాబాద్‌కి ప్రయాణమై వచ్చేశారిద్దరూ. ఈరోజే చందర్ వాళ్ళిద్దర్నీ రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

"ఆల్‌రైట్, కౌషిక్ ఎవరో వివరిస్తాను" అన్నాడు చందర్ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి.

"ఇతను ఒరిజినల్ హైడ్రోజన్ బాంబులాంటివాడు. ఇతనితో చెలగాటం ప్రాణాలకు అపాయకరం. 59 ఏళ్ళు వచ్చినా అతని ఆరోగ్యం చెక్కు చెదరలేదు. కానీ ఆరనైలో పడ్డాక హార్టు ట్రబుల్ ప్రారంభమైంది.

డియర్ ఫ్రెండ్స్, ఈ కౌషిక్ అసలు పేరు వినాయకరావు. మూడేళ్ళ క్రితం వైజాగ్ నుంచి బొంబాయికి తరలి వెళ్ళినప్పుడు కౌషిక్ అని పేరు మార్చుకున్నాడు.

వైజాగ్‌లో వున్నప్పుడతనికి ఒక ముఠా వుండేది. అందులో నేనొకడిని. అతని ముఠా చేసే నేరాలు విపరీతంగా పెరిగిపోయి పోలీసులకు అసలు విశ్రాంతి దొరికేది కాదు. అప్పుడే వినాయక్ తలగుండె కరిగింది. పోలీసుల పైన జాలి ఏర్పడింది.

తనలాటి ఘరానా నేరస్థుడు విశాఖలాటి చిన్న సెంటరులో వుండటం చిన్నతనంగా తోచింది. ఆత్మ విమర్శ చేసుకుని తన అదృష్టాన్ని బొంబాయిలో పరీక్షించుకుందామని వెళ్ళిపోయాడు విశాఖ విడిచి. అప్పుడే మేం విడిపడ్డాం.

బొంబాయిలో అతనికి అదృష్టం బాగా కలిసివచ్చింది. అతనికి తోడు ఒక కిరాయి హంతకుడు కలిశాడు. పేరు బాషా.

ఇద్దరూ కలిసి ఎన్నో పథకాలు వేశారు. అన్నీ విజయవంతం చేశారు. ఈ మూడేళ్ళలో కనీసం మూడు వేలమంది ఆడవాళ్ళను పట్టుకుని నగలు కాజేశారు. అందులో ఎదురు తిరిగిన ఏడుగురిని నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చేశాడు బాషా.

కానీ నెల రోజుల క్రితం వినాయక్ జాతకం తిరగబడింది.

బాగా డబ్బు వున్న సినీనటుడు రామేష్‌ని కిడ్నాప్ చేయాలని పథకం వేశాడు. పథకం ప్రకారం ఇద్దరూ కలసి కిడ్నాప్ చేసి భాండాలాలో ఒక పాడుబడ్డ ఇంట్లో బంధించి బెదిరించారు. కథ అడ్డం తిరిగింది. తీర్చలేని అప్పుల్లో రామేష్ మునిగివున్నాడని వీళ్ళకు తెలీదు! ఆ కసికొద్దీ రామేష్‌ని కాల్చేసి ఇక్కడికి పారిపోయి వచ్చేశారు. స్థూలంగా ఇదీ కథ."

చందర్ చెప్పడం ఆపి, ఇద్దరి ముఖాల్నీ చూశాడు. ఇద్దరూ భయపడుతున్నట్టు అతనికి తోచింది.

"కాబట్టి, డియర్ ఫ్రెండ్స్" మళ్ళీ ప్రారంభించాడు చందర్ "మీ ట్రిక్స్ వాళ్ళ దగ్గర ప్రయోగించడం మంచిది కాదు' ఏదో ఆత్యాశకుపోయి మీరు మీ ట్రిక్స్

ప్రయోగిస్తే దాని పర్యవసానం బాషా ట్రిగ్గర్ లాగడమే నని మరువకండి. వినాయక్ కి సమిష్టి కృషిలో విశ్వాస ముంది. అందుకే మనమంతా ఇక్కడ వున్నాం."

జగన్నాథ్ నిట్టూర్చాడు, "సరే, యేం చెయ్య డానికి?" అనడిగాడు.

"అది వినాయక్ వివరిస్తాడు" చెప్పాడు చందర్. "కొన్ని నిముషాల్లో అతనిక్కడ వుంటాడు."

జగన్నాథ్, రాబర్టులు గాభరాగా చూశారు చందర్ ని.

"వినాయక్ నుంచివారం క్రితం నాకో ఉత్తరంవచ్చింది. తను హైద్రాబాదుకి వచ్చివున్నట్టూ నన్ను కలుసుకో మనీను. కాబట్టి నేనిక్కడికివచ్చి అతన్ని కలుసుకు న్నాను. ఒక ప్లాను వివరించి అందుకు మనుషులు కావా లన్నాడతను. నేను మీ పేర్లు సూచించాను. అందుకే మీరిక్కడ వున్నారు—"

ధడాలున తలుపు తెరుచుకుంది. ముగ్గురూ భయపడి గతుక్కుమన్నారు.

"ఇప్పుడు నేనూ ఇక్కడ వున్నాను" అన్నాడు వినాయకరావు నవ్వుతూ.

జగన్నాథ్, రాబర్టు ఛటుక్కునలేచి నిలబడ్డారు. వినాయక్ వెనుక బాషానిచూసి భయంతో అరిచేందుకు నోళ్ళు తెరిచారు.

"వెల్ బాయ్స్" వినాయక్ మృదువుగా అన్నాడు లోనికి వస్తూ, "మనలో మనకి భయంలేదు! మనము మిత్రులం. మనలో యెవరయినా యెదురు తిరిగినప్పుడే శత్రువు అవుతాడు. ఒప్పుకుంటారా?"

జగన్నాథ్, రాబర్టులు తలూపారు.

"వెరీగుడ్," వినాయక్ అన్నాడు "బి సీటెడ్.

డోంట్ ఫియర్, చందర్! బీరువా తెరిచి బీరుబాటిల్సు తీసుకరా.

“డియర్ ఫ్రెండ్స్, మీరు విస్కీరుచి మరిగివుంటారని నాకు తెలుసు. సంవత్సరంక్రితం నేనూ తాగేవాడిని. కానీ డాక్టర్ సలహాప్రకారం మానేసి బీరు ప్రారంభించాను. అఫ్‌కోర్స్, నాకు హార్ట్‌ట్రబుల్ వుందని మీకు చందర్ చెప్పేవుంటాడు. ఏమిటి చందర్?”

చందర్ తలవూపి, బీరువాకేసి సాగిపోయాడు.

వినాయక్ నవ్వి, బాషాని అతిథులకి పరిచయంచేశాడు. “మిస్టర్ బాషా. ఇతను నా అసిస్టెంట్. నేను నిజాన్ని నిజాయితీగా ఒప్పుకుంటాను. రివాల్వర్ ఉపయోగించటం నాకు నేర్పింది ఇతనే.”

బాషా గర్వంగా నవ్వి వూరుకున్నాడు. జగన్నాథ్, రాబర్టులు అతన్ని బెదురుతూ చూశారు.

బాషాకి 49 ఏళ్ళు. దాహమేసినప్పుడల్లా మద్యం సేవించడం అతనికి అలవాటు. ఎర్రబడ్డ కళ్ళతో, క్షణక్షణానికి మారిపోయే ముఖకవళికలతో ఎప్పుడూ కర్కశంగా వుండటానికి ప్రయత్నిస్తుంటాడు.

బొంబాయి పోలీసులకి అతను పాతచుట్టం. కానీ వినాయక్‌తో సాంగత్యం ఏర్పడినప్పటినించీ అతను పోలీసు వలలో చిక్కలేదు. అందుకు కారణం, వినాయక్ తయారుచేసే పథకాలు పటిష్ఠంగా వుండటమే.

చందర్ బాటిల్, గ్లాసులు తెచ్చి టేబిలుపై పెట్టాడు. ఆ తర్వాత గ్లాసులన్నీ నింపి అందరికీ అందించాడు. కానీ రాబర్టు అందుకోలేదు. వినాయక్ విస్తుపోయి, “అదేమిటి?” అన్నాడు.

రాబర్టు అడ్డంగా తలూపాడు.

వినాయక్ గుండెలమీద చేతులు వేసుకుని, “యా

రోజుల్లో మద్యం రుచి మరగని నేరస్తులున్నారా!'' అన్నాడు. ''ఆల్ రైట్. రాబర్టు, నీ గురించి చందర్ చెప్పాడు. యాంగ్రీమాన్ ఆఫ్ కాకినాడవట! వెల్, నిన్ను అర్థంచేసుకోగలను. జీవితంలో చితికిపోయిన వారంటే నాకు జాలి. ఇక మనం గడిచిన బాధాకరమైన రోజుల్ని మరిచిపోవచ్చు. డబ్బు అన్నిటినీ మరిపిస్తుంది. ఆ డబ్బు మీకందబోతోంది.''

''ఎలా?'' ధైర్యం చేసుకుని అడిగాడు జగన్నాథ్.

''వెల్, మీకో విషయం చెప్పాలి. పథకాలు పారాలంటే ముఖ్యంగా తెలివికంటే సహనంకావాలి.'' అన్నాడు వినాయక్. ''నేనొక పోలీస్ ప్రూఫ్-ప్లాను తయారుచేశాను. కానీ మీలో సహనంలేకపోతే ఆ ఆ ప్లాను ఆచరణలో పెట్టటం మంచిదికాదు. మీలో సహనంతోబాటు గుండెనిబ్బరం కూడా వుంటే చెప్పండి, సుమారు పదిలక్షల్ని అనుభవించే మార్గం చెప్తాను.''

జగన్నాథ్, రాబర్టు ఉలిక్కిపడ్డారు. ''పదిలక్షలు!'' అరిచారిద్దరూ.

వాళ్ళ ఆశ్చర్యాన్ని లెక్కచేయక వినాయక్ మళ్ళీ అన్నాడు:

''పథకాన్ని ఆచరణలో పెట్టేవరకేగాదు, ఆ తర్వాత ఫలితం అనుభవిస్తున్నప్పుడుకూడా సహనం వహించాలి. ఈ రెండు నియమాలను పాటిస్తామని మీరు ప్రమాణం చేస్తే నేను ప్లాను వివరిస్తాను.''

రాబర్టు కళ్ళు మెరిసాయి. జగన్నాథ్ పూర్తిగా చెమటలో తడిసిపోయాడు.

వాళ్ళిద్దరూ చాలా అప్ సెట్ అయ్యారని గ్రహించి, వినాయక్ విషయాన్ని మార్చేస్తూ, ''బొంబాయి అను

భవాలమీద నేనో పుస్తకం వ్రాయాలనుకుంటున్నాను'' అన్నాడు.

"కానీ ఇప్పుడు గాదు. నా ఈ చివరి పథకాన్ని అమలు పరచి, ఈ క్రిమినల్ లైఫ్‌కి స్వస్తి చెప్పి, ప్రశాంత జీవితము గడుపుతూ రచనలు ప్రారంభిస్తాను.

"గత జీవితంలో నేరస్థుడిగా నా అనుభవాలను కళ్ళకి కట్టినట్టు వ్రాస్తాను. దేశంలో నేరస్థుల్ని తయారుచేయడానికి పాటుబడతాను. నేరస్థుల సాధక బాధకాలను తెలుసుకుని ప్రపంచానికి తెలియజేస్తాను. నేరాలు చేయదల్చుకున్నవారికి సలహాలిస్తాను. పథకాలు తయారుచేసి ఇస్తాను.

"మీకు తెలిసేవుంటుంది. నా వయసు ఇప్పుడు అరవై. హార్టు ట్రబుల్ ఇస్తోంది. గుప్పెడంత గుండె నా బలిష్టమయిన శరీరాన్ని ఏక్షణాన్నయినా నేలకూల్చేయవచ్చు. అందుకే నేను దేహానికి శ్రమకల్గించే పనులు మానుకోదల్చాను. వృద్ధాప్యంలో ప్రశాంత జీవితం గడపటమే నా ధ్యేయం."

"వృద్ధాప్యంలో వినాయక్‌ని పోషించే బాధ్యత నేను తీసుకున్నాను," అన్నాడు బాషా.

వినాయక్, బాషా భుజంపైన తడుతూ, "ఈ యిడియట్‌కి నేనంటే చాలా ప్రేమ" అన్నాడు.

చందర్, జగన్నాథ్, రాబర్టులు తేలిగ్గా వూపిరిపీల్చసాగారు. వినాయక్ అందర్నీ ఓసారి చూసి, చిన్నగా నవ్వుతున్నాడు. బదులుగా అందరూ బలవంతపు నవ్వు విసిరారు. వినాయక్ ఛటుక్కున నవ్వాపేసి, "ఇక ప్రారంభించనా?" అనడిగాడు.

అందరి తలలూ వూగాయి.

3

వినాయక్ అన్నాడు, "మీరెప్పుడేనా సర్కస్ చూశారా?"

"చూశాం!" అన్నారంతా.

"నిజం చెప్పండి, పారగన్ సర్కస్ చూశారా?"

"లేదు!" అన్నారందరూ తిరిగి.

"నాకు తెలుసు" అన్నాడు వినాయక్ సిగరెట్ వెలిగించి, "పారగన్ సర్కస్ చిన్న సెంటర్సులో ప్రదర్శింపబడదు. బొంబాయి, కలకత్తా, బెంగుళూరు, హైద్రాబాదు, మద్రాస్ వంటి పెద్ద నగరాల్లోనే ప్రదర్శిస్తారు.

ఆసియాలోకెల్లా పెద్ద సర్కస్ అని ప్రకటించుకున్నారు. ఇదెంతవరకు నిజమోనని నేను వెళ్ళి చూశాను. ఆ ప్రకటన సబబేనన్పించింది.

గోషామహల్ గ్రౌండ్స్‌లో నెల రోజుల్నుంచీ ప్రదర్శింపబడుతోంది. నేనీ సిటీకి వచ్చిన కొత్తలో నన్ను ఆకర్షించింది ఈ సర్కస్ ప్రకటనే. పత్రికలలో బ్రహ్మాండమైన పబ్లిసిటీతోబాటు కలెక్షన్ వివరాలు కూడా ప్రకటించారు. ఆ కలెక్షన్స్ చూసి నా రక్తం వేడెక్కింది.

నాకు తెలియకుండానే నా మెదడులో యేదో ఆలోచన రూపు దిద్దుకుంటోంది. వరుసగా కలెక్షన్స్ గమనిస్తూ వచ్చాను. ఏరోజూ నలభై వేలకు తక్కువ లేదు. వారం రోజుల కలెక్షన్సు కూడితే మూడు లక్షలు! నెల రోజులకు పన్నెండు లక్షలు!"

గదిలో ఉద్రిక్తత అలుముకుంది.

జగన్నాథ్ కాయితం అందుకుని పన్నెండు అంకె వేసి దానిపక్కన ఎన్ని సున్నాలు చేర్చాలో ఆలోచిస్తు

న్నాడు. చందర్ ఎవరికెంత భాగం వస్తుందో ఆలోచిస్తు న్నాడు. రాబర్టు ఆ డబ్బంతా తన స్వంతమైతే ఎంత బావుంటుందని అనుకుంటున్నాడు.

"కలలు కంటున్నారా?" అన్నాడు వినాయక్ నవ్వుతూ, "అది చాలా చెడ్డ అలవాటు. స్వప్నజగత్తులో విహరించేది రచయితలు. అది వాళ్ళకు వుపయోగకరం. మనకు నిరుపయోగం. మనలాంటి దోపిడీగాళ్ళకు కావల్సింది సమర్థవంతమైన ఆలోచనా శక్తి. ఈ పథకంలో మనకు పది లక్షలకు తక్కువ కాకుండా ముడతాయి. అయితే అందులో సగభాగం మాత్రం నాది."

చందర్ ముఖం పాలిపోయింది. "ఎందుకు?"

"ఈ పథకం మీద నేను చాలా ఖర్చుపెట్టాను. ఈ బంగళా, ఒక సెకండ్‌హాండ్ జీపు కొన్నాను. అంతే కాదు, ఐడియా నాది, ప్లాను నాది, ఖర్చులన్నీ నావి. కాబట్టి నాది మేజర్ షేరు సగభాగం నాది."

అందరూ అంగీకారంగా తలలూపారు.

"మంచిది, ఇక చెప్పండి. మీకు ధైర్యం, నిగ్రహం వున్నాయా?" వినాయక్ అడిగాడు.

"నాకు ధైర్యం లేకపోతే పట్టపగలు బ్యాంకుల్ని సందర్శించేవాడిని కాను, నిగ్రహం కావలసినంత వుంది" అన్నాడు జగన్నాథ్.

వినాయక్ చందర్ వైపు తిరిగాడు.

"పోలీసుల జేబులు నవరిస్తున్నానంటే యిక నా ధైర్యాన్ని అంచనా వేయవచ్చు. మానాన్న ఆస్తితో బాటు నాకు నిగ్రహంకూడా సంక్రమించింది" అన్నాడు చందర్.

ఆ తర్వాత వినాయక్ రాబర్టువేపు తిరిగాడు.

"చెక్కులు ఫోర్జరీచేసి బాగానే సంపాదించాను. నిగ్రహంలేదు, ఇకనించి అలవర్చుకుంటాను" అన్నాడు రాబర్టు.

వినాయక్ బాధగా మూల్గాడు.

బాషా ఛటుక్కున అతనివేపు తిరిగాడు. వినాయక్ వూపిరి బిగబట్టి ఛాతీపట్టుకుని కళ్ళు తేలేసాడు.

"వినాయక్!" బాషా అర్చాడు భయంగా.

"బాషా, నా గుండెలో సుత్తిపోట్లు... ఎవరో... నన్ను...అబ్బా!...బాషా,నన్ను కాల్చేయ్!" వినాయక్ కుర్చీలోనుండి క్రింద నేలమీదపడి దొర్లుతూ అరుస్తోన్నాడు.

బాషా తటాలున వినాయక్ పక్కన దూకి గుండె నిమరసాగాడు.

వినాయక్ మెలికలు తిరుగుతూ బాధగా మూల్గుతూ, మధ్య మధ్యలో పిచ్చిగా అరుస్తోన్నాడు. బాషా చటుక్కున లేచి గ్లాసుతో మంచినీళ్ళందుకున్నాడు.

"వినాయక్, లేచి కూచో!"

జగన్నాథ్, చందర్, రాబర్టులు గాభరాగా చూడసాగారు.

వినాయక్ వగరుస్తూ యేదో అనబోగా బాషా నోరు మూసి, "రిలాక్స్, వినాయక్ రిలాక్స్!" అన్నాడు అతని ఛాతీ నిమురుతూ.

రెండు నిముషాల తర్వాత తిరిగి శ్వాస పీల్చసాగాడు వినాయక్.

అతని అనుచరులు ముగ్గురూ నిలబడి భయంగా అతడినే చూస్తున్నారు.

4

బాషా ఆ ముగ్గురివేపు తిరిగి, "రెండు నెలల క్రితం మొదటి స్ట్రోక్ వచ్చింది. ఇది రెండవది...ఆపరేషన్ చేయించుకోమన్నాను, వినలేదు. సిగరెట్లు మానుకోమన్నాను, మానుకోలేదు. కార్టిసాన్ పిల్స్ వాడుతున్నాడు. నాకేమీ అర్థం గావడంలేదు. నేను వూరుకోను. వీలయినంత త్వరలో అతని తెలివి పోగొట్టి ఆపరేషన్ చేయించకపోతే..." అని అంటుండగా వినాయక్ అడ్డు తగిలి, "నో పర్సనల్ మాటర్స్!" అన్నాడు.

"ఫ్రెండ్స్! ఇప్పుడు నాకేమీ కాదు! నా ప్లాను ఆపరేట్ చేశాక గుండె ఆపరేషన్ చేయించుకుంటాను. ఇక బిజినెస్ మాట్లాడుకుందాం."

ఆ ముగ్గురూ తేలికపడి తిరిగి కూచున్నారు. వినాయక్ అందర్నీ ఒకసారి చూసి భుజాలెగరేశాడు.

"సరే, ముందు ప్లాను వివరిస్తాను," వినాయక్ ప్రారంభించాడు. "పారగన్ సర్కస్‌కి అధునాతన సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్లున్నాయి. అసలు ఏ సర్కస్‌కీ సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్లుండవు. మరి ఈ సర్కస్‌కు వుందంటే అర్థమేమిటి?"

"నువ్వర్థాలు అడిగి కాలం వ్యర్థం చేయకు. చెప్పేదేదో సూటిగా చెప్పు" అన్నాడు చందర్.

'తెలివిగల బాస్టర్డ్' వినాయక్ అనుకున్నాడు. ఆ తర్వాత అన్నాడు, "ప్రొప్రయిటర్ నాయర్‌కి బ్యాంకుల మీద నమ్మకం లేదు. అతను మూఢవిశ్వాసాల మనిషి. అతనికో కూతురు నళిని వుంది. ఆమె వయసు ఇరవై. తల్లి చనిపోయింది.

నళినికి అందం వుంది, కానీ తెలివి తేటలూ, చదువూ లేవు. ఆమె కుడికాలుకి పోలియో వుంది. ఫ్రెండ్స్,

ఆమె చదువుకోలేదు. స్కూల్లో ఆమె కాలు చూసి అందరూ హేళన చేస్తోంటే ఆమెకు స్కూల్స్ అంటే అసహ్యమేర్పడింది. ఆమెకు మలయాళం తప్ప మరేభాషా రాదు.

ఆమె తండ్రికి ఇంగ్లీషు, మళయాళం, హిందీ వచ్చు. అతనికి డబ్బంటే చాలా ప్రీతి. వయసు యాభై. ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం సర్కస్ స్థాపించాడు. ఈ ఇరవైయేళ్ళుగా సర్కస్ కలెక్షన్ డబ్బు అతని కేబిన్‌లోని సేఫ్‌లోకే చేరుతోంది. సంవత్సరానికొకసారి సేఫ్స్ మార్చేస్తుంటారు. ఇంతవరకు ఆ సేఫ్స్‌లో ఎవరూ చీపురు కొట్టలేదు. కానీ, మనం—డియర్ ఫ్రెండ్స్, మనం కొట్టబోతున్నాం."

"ఎలా?" చందర్ అడిగాడు.

వినాయక్ నవ్వి, "నువ్వు మధ్యలో అడ్డు తగలకు!" అన్నాడు. "ముందు సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్ల గురించి చెప్తాను."

జేబులోంచి ఒక మడత పెట్టిన కాయితం తీసి విప్పి టేబిల్ పైన పరిచాడు. "అందరూ ఒకసారి ఈ సర్కస్ ప్లాను మ్యాపు చూడండి."

అందరూ తలకాయలు ముందుకు చాచి చూశారు. "చాలా బావుంది!" అన్నారు.

"సర్కస్ సరిగ్గా ఒంటి గంటకు వదిలిపెడతారు" తిరిగి చెప్పడం ప్రారంభించాడు వినాయక్. "రెండు గంటలకల్లా ఆ ప్రాంతమంతా నిర్మానుష్యమవుతుంది. కాబట్టి సరిగ్గా మనం రెండు గంటలకు రంగంలోకి దూకాలి. నా జీపులో ఇక్కడనుంచి బయలుదేరతాం. ఇప్పుడు మనం ఖైరతాబాదులో వున్నాం. ఇక్కడనుంచి

గోషామహల్ గ్రౌండ్స్ చేరడానికి ఇరవై నిముషాలు పట్టవచ్చు.

గేటు ముందు ఇద్దరు గార్డ్సు వుంటారు. వాళ్ళ దగ్గర పిస్టల్స్, రైఫిల్స్, టియర్ గ్యాస్ వుంటాయి సర్కస్ లోపలి ఆవరణలో పదిమంది గార్డ్సు తిరుగుతుంటారు. కేబిన్ ముందు ఇద్దరు గార్డ్సు వుంటారు. వాళ్ళంతా ఖాకీ డ్రెస్ ధరించి వుంటారు.

సర్కస్ ఆవరణలో మనం బ్లాకవుట్ చేస్తే గార్డ్సు మన బుట్టలో పడతారు. అదెలాగో చెప్తాను. రేపురాత్రి సరిగ్గా 2-20కి మనం గోషామహల్ చేరుకుంటాం. శ్రద్ధగా చూడండి—ఈ మ్యాపులో సర్కస్‌కి కరెంటు సప్లయిచేసే పోల్ ఇక్కడ వుంది. ఇక్కడ నుంచి కనెక్షన్ ఇవ్వబడింది. మనం డిస్కనెక్ట్ చేయాలి. సర్కస్ గ్రౌండ్ అంతా చీకటైపోతుంది.''

''ఆ తర్వాత?'' చందర్ అడిగాడు.

''మనం జీపులో సర్కస్ గేటు దగ్గర దిగుతాం. మనం ధరించిన దుస్తుల మీద ఎ. పి. యస్. ఇ. బి. బ్యాడ్జిలుంటాయి. అఫ్‌కోర్స్, ఆ అక్షరాలు జీప్ మీద కూడా వుంటాయి.''

జీపు దిగాక నేను గార్డ్సుదగ్గరకి వెళతాను. మన చేతుల్లో టూల్ బాక్స్‌లుంటాయి. వాటిమీదకూడా A.P.S.E.B. అని పెయింట్ చేసివుంటుంది. మనం ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్టుమెంటునించి ప్రొప్రయిటర్ ఫోన్ అందుకుని వచ్చినట్టు గార్డ్సుతో చెప్తాను.

ఇంతవరకూ సర్కస్‌లో రాబరీ జరగలేదు కాబట్టి వాళ్ళు మనం దోచుకోడానికి వచ్చినట్టు ఊహించడం కష్టం. అంతేగాదు, పెద్దపెద్ద నగరాల్లో జరగని దోపిడీ

ఈ నగరంలో జరుగుతుందా అన్న నిర్లక్ష్యంకూడా వాళ్ళకి వుంటుంది.

సులువుగా మనల్ని లోనికి అనుమతిస్తారు. మనం చకచక కేబిన్ చేరుకుంటాం. అక్కడ ఇద్దరు గార్డ్సు వుంటారుగానీ, అనుమానించరు. సప్లయి బ్రేక్ డౌన్ అయిందని, ఫ్యూజులెక్కడ కాలిపోయాయో చూడాలని వాళ్ళతో మనం చెప్తాం.

పవర్రూం కేబిన్ వెనకవుంది. దానికీ కేబిన్‌కీ మధ్య తలుపువుంది. గార్డ్సు మనల్ని పవర్రూంకి దారి చూపిస్తారు. అక్కడే వాళ్ళని స్మెల్లింగ్ సాల్టుచూపించి స్పృహపోగొట్టాలి.''

''పవర్రూంలో ఏం చేస్తాం?'' జగన్నాథ్ అడిగాడు.

''పవర్రూంలోంచి కేబిన్‌లోకి ప్రవేశిస్తాం. నేను తలుపు తడతాను. కేబిన్‌లో నిద్రపోతున్న నాయరుకు ఆశ్చర్యం కలగవచ్చు. పవర్రూం తలుపు నెవరు తడతారు? నేనతని అనుమానం తీరుస్తూ ''సర్, నేను సింగ్‌ని. మెయిన్స్ కాలిపోయాయి. ఏం చేయమంటారు?' అంటాను.''

''సింగ్ ఎవరు?'' చందర్ అడిగాడు.

''సర్కస్ ఎలక్ట్రిషియన్.''

''అప్పుడతనెక్కడ వుంటాడు?''

''ఈ బంగళాలో. రేపురాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు అతన్ని కిడ్నాప్ చేసి ఇక్కడ బంధిస్తాం.''

''చాలా రిస్కు వుంది.''

వినాయక్ నవ్వాడు. ''వెల్, నాయరు తలుపు తెరుస్తాడు. నేను రివాల్వరు చూపించి అరవొద్దంటాను. ఆ తర్వాత మనం కేబిన్‌లోకి జొరబడతాం. ఎటువంటి

గొడవలేకుండా అతన్నీ, అతని కూతుర్నీ తెలివి పోగొడతాం. ఆ తర్వాత సేఫ్ తెరుస్తాం."

"బాగుంది" చందర్ అన్నాడు ఉషారుగా.

"మినిమం పదిలక్షలకి అంచనా వేశాను. కానీ ఎక్కువే వుండవచ్చు. వాటిని మనం టూలుబాక్సుల్లో నింపుకుంటాం. ఆ తర్వాత చకచక బయటికి నడిచి, ఎంట్రెన్స్ గార్డ్సుతో పదినిముషాల్లో లైట్లు వెలుగుతాయని చెప్పి, జీపెక్కుతాం."

చందర్, జగన్నాథ్, రాబర్టు బరువుగా వూపిరి వదిలారు. వినాయక్ గర్వంగా చూసి నవ్వాడు.

జగన్నాథ్ అడిగాడు. "సేఫ్ ఎలా తెరుస్తాం?"

వినాయక్ తేలిగ్గా నవ్వేసి జేబులోంచి తాళంచెవి తీసి టీపాయ్ పైన పెట్టాడు. జగన్నాథ్ అనుమానంగా చూశాడు.

"దీనితోనా?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"అవును" నిర్లక్ష్యంగా అని వూరుకున్నాడు వినాయక్.

జగన్నాథ్ వున్నట్టుండి పకపకమని నవ్వడం ప్రారంభించాడు.

వినాయక్ కోపంగా చూసి, "మెంటలు కేసా?" అనడిగాడు.

"నువ్వే!" నవ్వాపుకుంటూ అన్నాడు జగన్నాథ్. "ఏ సేఫ్‌కూ ఒకే తాళంచెవి వుండదని నీకు తెలుసా?"

"ఏమిటి నువ్వనేది?" గర్జించాడు వినాయక్.

మిగతావాళ్ళు జగన్నాథ్‌ని చిత్రంగా చూడసాగారు.

"ఆ సేఫ్‌కి రెండు తాళంచెవులుంటాయి, నీ దగ్గర

ఒక లేవుంది. మరో తాళం చెవి ఎక్కడ?" అన్నాడు జగన్నాథ్.

వినాయక్ కోపం మాయమయింది. జగన్నాథ్ తెలివి తేటలకి ఆశ్చెరువొందింది, "శభాష్ జగన్! సరిగా జ్ఞాపకం చేసావు" అన్నాడు.

"బ్యాంకు సేఫ్సుతో నా కనుభవం వుంది" అన్నాడు జగన్నాథ్.

వినాయక్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. అతనిముఖం పాలి పోయింది.

"ముసలి పథకాలు!" కసురుకున్నాడు రాబర్టు. "వినాయక్, మమ్మల్ని పోలీసుల కప్పగించడానికే యీ ప్లాను తయారు చేశావు! ఒక్క 'కీ'తో సేఫ్ యెలా తెరుస్తాననుకున్నావూ? రెండు తాళాలుండవచ్చని ఊహించలేదా? ఫ్రెండ్స్, ఇకపదండి. ఇక్కడ మనకి పనిలేదు. ఆడవాళ్ళ నగలు కాజేసే పెదమనిషి సేఫ్ కొల్లగొట్టడానికి బయలుదేరతాడా? ఓహ్! ఏం కలలుకన్నాను! ఏం జరిగింది! కనీసం లక్ష అయినా దక్కుతుందనుకున్నాను—వినాయక్, నాకల చెడగొట్టావు!"

రాబర్టు లేచినిలబడిమళ్ళీ అన్నాడు. "జగన్, చందర్ పదండి. ముసలితనంలో మెంటలు స్టెబిలిటీ వుండదు. పిచ్చి ఆలోచనలతో ఇతరుల ప్రాణాలు తీస్తారు!"

బాషా అతనికేసి తీక్షణంగా చూశాడు.

"వెల్, ఫ్రెండ్స్." వినాయక్ ఆలోచనల్లోంచి తేరుకున్నాడు. "కూర్చొని మరోసారి బీరు తాగండి. మంచి అయిడియా చెప్తాను."

"చూడు వినాయక్, నువ్వు ఇవాళో రేపో గుండెఆగి ఛస్తావు. ఫర్వాలేదు. మేం కుర్రాళ్ళం, మమ్మల్నెందుకు

చంపుతావు!'' అన్నాడు జగన్నాథ్ కూడా లేచి నిలబడుతూ.

వినాయక్ మెదడులో ఏదో తళుక్కున మెరిసింది. ''నా పథకంలో మీరు పనిచేయకపోతే చావక యేం చేస్తారు?'' అన్నాడు కర్కశంగా. ''నా ప్లానులోవున్న రహస్యాలన్నీ చెప్పేశాను. నన్ను కాదని మీరు బయటికి అడుగువేశారంటే బాషా రంగంలోకి దిగుతాడు.''

జగన్నాథ్, రాబర్టు ఛటుక్కున కూచున్నారు.

చందర్ శాస్త్రి ఆలోచించాడు. ఆ తర్వాత కూచోని, ''వినాయక్, నీ సమయస్ఫూర్తిని నేను మెచ్చుకోక తప్పదు. ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తుంటావు, పథకాలు వేస్తుంటావు, ఎత్తులేస్తుంటావు—అసలు నీ మెదడుకి విశ్రాంతి ఇవ్వవు!'' అన్నాడు.

వినాయక్ గర్వంగా నవ్వి, ''ఈ మాటలు మరోసారి చెప్పు, బావుంటుంది'' అన్నాడు. ''డియర్ ఫ్రెండ్స్, బొంబాయి వెళ్ళాక నేను హిందీలో బూతులన్నీ నేర్చాను. నన్ను రెచ్చగొట్టారంటే దండకం చదువుతాను. ప్రాణాలకంటే పరువుముఖ్యం. ఇది గమనించండి.''

జగన్నాథ్ ఓడిపోయిన ముఖంతో చూసి, ''సరే, నీ కొత్త అయిడియా ఏమిటి?'' అనడిగాడు.

వినాయక్ నవ్వుకున్నాడు. ''జగన్, ఇప్పుడొకే ఒక్క మార్గముంది. కేబిన్ లో ప్రవేశించాక నాయర్ ని ఎదిరించి తాళం చెవులు తీసుకోవాలి. ఇది చాలా రిస్క్. అయినా మన చేతిలో రివాల్వర్సు వుండగా నాయర్ బెదిరించడు, గొడవ చెయ్యడు.

అతని బెడ్ పక్కన అలారం మీట వుంటుంది. దానికి ఎలక్ట్రిసిటీతో సంబంధం లేదు. ఎప్పుడయినా మోగుతుంది. దాన్ని మోగకుండా కనెక్షన్స్ వూడగొట్టాలి.

నాయర్ ని తాళం చెవులందించాక తెలివి పోగొట్టాలి. ఆ తర్వాత నిర్భయంగా సేఫ్ తెరిచి టూల్ బాక్సుల్లో సొమ్ము నింపుకోవాలి. సమయాన్నిబట్టి సాధ్యమైనంత వరకు దోచుకుని బయటపడాలి.''

''నా అనుమానం గార్డ్సుని అంత తేలిగ్గా ఫూల్స్ చేయగలమా అని'' జగన్నాథ్ అన్నాడు.

''అది మన నటనమీద ఆధారపడి వుంటుంది. తొమ్మిది గంటలకు నేను సింగ్ ను వెంటబెట్టుకుని ఇక్కడికి వస్తాను.''

''వెంటబెట్టుకుని వస్తావా?''

''నీకర్థం కాలేదు. కిడ్నాప్ చేసి తీసుక వస్తాను. ఈ రాత్రికి మీరు నలుగురు మొదటి ఆట సర్కస్ కు వెళ్లండి. సాధ్యమైనంతవరకు అక్కడి పరిస్థితులు, పరిసరాలు పరిశీలించి అవగాహన చేసుకోవచ్చు.''

చందర్ ముందుకు వంగి, ''అసలు తాళంచెవిని ఎలా సంపాదించావ్?'' అనడిగాడు.

వినాయక్ గట్టిగా నవ్వేసి, ''సర్కస్ లో పనిచేసే అమ్మాయి నుంచి దాని ఇంప్రెషన్ సంపాయించి డూప్లికేట్ తయారు చేశాను'' అన్నాడు.

''ఆ అమ్మాయివల్ల మనకు ప్రమాదం వుండదా?'' ఛటుక్కున అడిగాడు జగన్నాథ్.

వినాయక్ అందర్నీ ఒకసారి తన పాము కళ్ళతో ఆపాదమస్తకమూ చూశాడు. అందరూ అతని రూపాన్ని చూసి జడుసుకున్నారు...

వినాయక్ బెడ్‌మీద విశ్రాంతి గా వాలి అన్నాడు, "ఆ అమ్మాయివల్ల మనకే ప్రమాదమూ వుండదు. ఆమెకో పాకెట్‌లో అందమైన బహుమతి అందించాను. ఆ పాకెట్ విప్పిన మరుక్షణం ఆమె మృదువైన చేతిని బుసలుకొట్టే త్రాచు కాటేస్తుంది."

5

అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీస్ దేవరాజ్ సర్కస్ ఆవరణలో కారు దిగడం చూసి, 'పారగన్ సర్కస్' ప్రొప్రయిటర్ గోవిందన్‌నాయర్ పరుగెత్తుకుని వెళ్ళి రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

"గుడ్మార్నింగ్ సర్!"

"గుడ్మార్నింగ్ మిస్టర్ నాయర్."

ఇద్దరూ సర్కస్ లోపలికి అడుగు వేశారు.

అసిస్టెంట్ కమీషనర్ దేవరాజ్‌కి ముప్పై అయిదేళ్ళుంటాయి. అతను చాలా తక్కువ వయసులో ఆ హోదాకి ఎదిగాడంటే అందుక్కారణం అతని ప్రతిభ. ఇంతవరకు అతను బ్రహ్మచారిగా వుండటానికి కారణం ఇంకా పై హోదాకి ఎదగాలన్న కాంక్ష. అప్పుడే పెళ్ళి భార్య-పిల్లలు-అందమైన స్వంత యిల్లు యేర్పడతాయి.

నాయర్, దేవరాజ్ కేబిన్‌లోకి ప్రవేశించాక నళిని నమస్కారం చేసి ఆహ్వానించింది.

దేవరాజ్ కళ్ళు ఆమెని జాలిగా చూసి, అంతలోనే నవ్వాయి.

"థాంక్స్, సిస్టర్" అన్నాడతను.

నళిని నవ్వి, "కసేరయిల్ ఇరిక్కు" అంది.

దేవరాజ్ అర్థంగాక నాయర్ ముఖం చూశాడు. నాయర్ నవ్వి. "కుర్చీలో కూచోండి" అన్నాడు హిందీలో.

దేవరాజ్ థాంక్స్ చెప్పి కూచున్నాక నాయరు మళ్ళీ అన్నాడు, "ఆమె నా కూతురు నళిని. ఆమె గురించి ఇన్‌స్పెక్టర్ మీకు చెప్పి వుంటారు."

"చెప్పారు" దేవరాజ్ అన్నాడు. "ఆమెకు పోలియో రావడం బాడ్ లక్" నాయర్ ముఖం విచారంగా మారింది.

దేవరాజ్ నాయర్‌ని సూటిగా చూశాడు. "మిస్టర్ నాయర్. మీకు వార్నింగ్ ఇస్తున్నాను. క్రైం బ్రాంచ్‌తో మీరు చేసుకున్న ఒప్పందం నాకేమీ నచ్చలేదు. వెంటనే మీరు డబ్బు బ్యాంక్‌కి తరలించండి."

దేవరాజ్ గొంతులో హెచ్చరిక నాయర్‌ని భయపెట్టింది.

"సర్, నా డబ్బు ఇక్కడ క్షేమంగా వుంటుంది. ఇరవై ఏళ్ళుగా ఎలాంటి ప్రమాదమూ వాటిల్లలేదు. క్రైం బ్రాంచ్‌తో నేను చేసుకున్న ఒప్పందంలో ఎలాంటి పొరపాటూ లేదు. ఇది ఇరవై ఏళ్ళుగా సాగుతున్న వ్యవహారం."

"మిస్టర్ నాయర్! జయ చావుకు మీరే బాధ్యులని మరవకండి!" కఠినంగా అన్నాడు దేవరాజ్. "అంత డబ్బు మీరు సేఫ్‌లో పెట్టారు. ఈ విషయం దొంగలకి తెలిసిపోయింది. జయకి డబ్బు ఆశపెట్టి సహాయం కోరారు. ఆమె యేం సహాయం చేసిందో మనకు తెలియదు. కానీ ప్రతిఫలంగా ఆమెకు ఆరువేల రూపా

యంలతో బాటు చావు కూడా దక్కింది. మిస్టర్ నాయర్, మీ ఇరవై యేళ్ళ విశ్వాసం ఇవాళో రేపో..."

"నెవర్ మైండ్!" నాయర్ అడ్డు తగిలాడు. "ఈ సిటీలో అంత గుండె ధైర్యం వున్న గొంగలుంటారను కోను. జయ చావుకి నేనే బాధ్యుడ్ని. ఆమె చావుకు దుండగులతో సంబంధముందని మీరనుమానిస్తున్నారా? అయితే ఆ దుండగులు వట్టి పిచ్చివాళ్లు! నా మాట వినండి, నాడబ్బు దోచుకుని వాళ్లెక్కడికీ పారిపోలేరు."

"మిస్టర్ నాయర్! మీ మాటలు వినదలచలేదు. మా డ్యూటీ మేం చేస్తాం. దోపిడీ జరగడానికి ఆస్కారం లేకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు ఎన్నో వుండగా, ఇలాంటి రిస్క్ ఎందుకు తీసుకోవాలి?"

దేవరాజ్ మాటల్ని నాయర్ పట్టించుకోలేదు.

"జయ హాత్య పరిశోధించి దోపిడీ జరిగేలోపున నేరస్తుల్ని పట్టుకుంటాం" దేవరాజ్ మళ్ళీ చెప్పాడు. "ఎంత ప్రియమైనా యే వస్తువుకూ స్థానం వుండాలి. ఏమీ అనుకోకపోతే ఒక మాట చెప్తాను: మీకు ప్రియమైన డబ్బును మీ దగ్గరే భద్రంగా దాచుకున్నట్టు, మీరు ప్రేమించే కూతురును బ్యాంకు లాకరులో బంధించగలరా?"

నాయరు చిన్నగా నవ్వాడు భావగర్భితంగా. దేవరాజ్ అతన్ని సూటిగా చూశాడు. నాయరు కళ్లు మెరుస్తున్నాయి.

"సర్, నాకు సంబంధించిన వస్తువుల్ని ముట్టుకునే ధైర్యం ఎవరూ చేయరు. ఈ సేఫ్ ఎవరయినా కొల్లగొట్టాలనుకుంటే ముందుగా ఆరడుగుల గొయ్యితవ్వుకుని

రావడం మంచిది. లేదా సమాధిత వ్వే వాళ్ళని మాటాడి వుంచుకోవాలి'' అన్నాడతను.

దేవరాజ్ అతనిమాటలువిని, ఒక్క క్షణం మౌనంగా వుండి, లేచి సేఫ్ వేపుకు నడిచాడు.

కేబిన్ కు ఎడమవేపు మూలవుంది సేఫ్. దేవరాజ్ దాన్ని పరీక్షగాచూసి, ''ఎంత మొత్తం వుండిందులో?'' అనడిగాడు.

''ఎనిమిది,'' క్లుప్తంగా సమాధానమిచ్చాడు నాయరు.

''ఆల్ రైట్, ఇక మర్డర్ గురించి మాట్లాడుకుందాం'' దేవరాజ్ తిరిగివచ్చి కూర్చున్నాడు.

ఇంతలో బయటినుంచి కాఫీలు వచ్చాయి. నాయరు రెండు కప్పులందుకుని ఒకటి దేవరాజ్ కిచ్చాడు. ఆ తరువాత నళినిని బయటికి వెళ్ళమని చెప్పారు.

నళిని దేవరాజ్ దగ్గర సెలవుతీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. నాయరు కాఫీలు తెచ్చిన వ్యక్తిని వెళ్ళమన్నట్టు సైగ చేశాడు.

''గుడ్, ఇక చెప్పండి'' దేవరాజ్ అడిగాడు.

''ఏమిటి?''

''మర్డర్ గురించి.''

''ఏం చెప్పాలి?''

''జయకు ఒక పాకెట్ లో ఎవరో బహుమతి అందించారు: అందులో వున్నది పాము. ఆ పాకెట్ ఇచ్చిన వ్యక్తి ఆమె నెక్కడ కలుసుకున్నాడు?''

''నాకు తెలియదు, మీకు తెలియదు, ఎవరికీ తెలియదు.''

''జయకు తెలుసు. ఆల్ రైట్, ఆమె చనిపోయింది. చివరిసారిగా ఆమెని మీరెప్పుడు చూశారు?''

"రాత్రి ఒంటిగంటకు."

"అప్పుడామె భావాలెలా వున్నాయి?"

"ఆమె భావాల గురించి చెప్పాలంటే చాలా వుంది. ఆమె కన్య. బ్రహ్మచారిణి! ఆమెకు మగవాళ్ళంటే అసహ్యం! మిస్టర్ దేవరాజ్, నాదొక సందేహం! ఆమెను కలుసుకున్న వ్యక్తి ఎవరో పరాయి వ్యక్తికాక మా సర్కస్‌లోనే ఎవరో ఒకరు ఎందుకు కాకూడదు?"

"ఎవరు? మీకు తెలుసా?"

"సింగ్, ఎలక్ట్రిషియన్. జయ అంటే అతనికి ఇష్టం" నాయర్ అన్నాడు.

"అయితే ఈ హత్య జరిగింది దోపిడీ కోసం కాదనీ, ప్రేమకోసమనీ మీ అభిప్రాయం. అంతేనా?"

"ఎలా వూహించారు?"

"నేను త్వరలో కమీషనర్ని కాబోతున్నాను" దేవరాజ్ అన్నాడు తాపీగా పొగ పీలుస్తూ, "మిస్టర్ నాయర్, నా సామర్థ్యం మీకు తెలియదు. ప్రేమకోసం హత్య జరిగితే శవం పక్కన కరెన్సీ కాయితా లెందుకుంటాయి?"

నాయర్ ఇంకా ఆశ్చర్యపోయాడు. "సర్, మీ తర్కం నాకు నచ్చింది."

"కాబోయే కమీషనర్ని" దేవరాజ్ అన్నాడు. "ఆల్ రైట్ నాయర్! ఈ హత్య మీ సర్కస్‌లో మనుషులెవరూ చేయలేదు. ఎందుకంటే, శవం పక్కన ఆరువేల రొక్కం దొరికింది. అంత డబ్బు ఎక్కడిది?"

"మిస్టర్ నాయర్" ఇంకా అన్నాడు దేవరాజ్. "జయ హత్య ఆ దొంగల పథకంలో ఒక భాగం.

ఆమెకు డబ్బు ముట్టజెప్పి, మీ సేఫ్ రహస్యం తెలుసుకున్నారు.''

''ఏమిటా రహస్యం?''

''తాళంచెవి'' దేవరాజ్ అన్నాడు.

''ఆల్ రైట్, ఇప్పుడు పరిస్థితి మీ కర్థమయిందనుకుంటాను. అందువల్ల ...'' దేవరాజ్ ఆగిపోయాడు.

''పూర్తిగా చెప్పండి.''

''మీ సర్కస్‌ని మేం గార్డు చేస్తాం.''

''నో కమీషనర్!'' గట్టిగా అర్చాడు నాయరు. ''సర్కస్‌కి చెడ్డపేరు వస్తుంది. మీరు గార్డుచేయడం కంటే మేం సర్కస్ ఎత్తేయడమే నయం! నేనేం చెప్పాను? నా వస్తువుల్ని ముట్టుకునేవాళ్ళు సమాధి తవ్వుకుని రావాలని__జయ విషయంలో యేం జరిగింది? నా సేఫ్ తాళంచెవి దొంగలకు అందించి పరలోకానికి_''

''ఆల్ రైట్, ఆల్ రైట్! మీ సర్కస్‌ను గార్డు చేసేది మీ సేఫ్‌ని రక్షించడానిక్కాదు. హంతకుల్ని పట్టుకోడానికి'' దేవరాజ్ అన్నాడు.

''పట్టుకోండి! వద్దనే దెవరు? నేను వద్దంటే పూరుకుంటారా? వల పన్నండి. మీ పోలీసు బుర్రకు ఏ ఒక్క ఇతర మార్గమూ తట్టదా?''

రెచ్చిపోయాడు దేవరాజ్. ''ఇవి కాబోయే కమీషనరుతో చెప్పే మాటలు కావు! వాచ్ యువర్ లాంగ్వేజ్. హంతకుల్ని పట్టుకునేందుకనేక మార్గాలున్నాయి. కానీ, మీ సేఫ్ దోపిడీ జరిగాక దొంగల్ని పట్టుకునేందుకు ఎటువంటి మార్గాలూ వుండవు!''

''ఏమిటి మీ వార్నింగ్?''

"క్రైంబ్రాంచ్‌తో మీరు చేసుకున్న ఒప్పందం రద్దు చేయిస్తాను" కర్కశంగా వుంది దేవరాజ్ స్వరం. "అప్పుడు మీ సర్కస్ పరిస్థితి ఎడారిలో గుడారంలా తయారవుతుంది. ఎలాటి సహాయమూ అందదు."

దేవరాజ్ విసురుగా లేచి బయటికెళుతుండగా నాయరు అన్నాడు:

"ఫరవాలేదు. నాకెవరి సహాయమూ అవసరంలేదు. ఆత్మవిశ్వాసంతో ఎలాటి ఆపదలనైనా ఎదుర్కొంటాను. సెలవు, మిస్టర్ దేవరాజ్!"

6

రాత్రి 2 గంటల 25 నిముషాలు దాటింది. చిమ్మచీకటి.

సడెన్ బ్రేకువేసి వినాయక్ జీపును సర్కస్ గేటు ముందాపాడు.

గార్డ్సు పరుగెత్తుకొచ్చారు, తుపాకులు పట్టుకుని.

వినాయక్ హెడ్‌లైట్స్ ఆఫ్ చేసి కిందికి దిగాడు.

బాషా ఆపదను ఎదుర్కోడానికి సిద్ధంగా వున్నట్టు జేబులోని రివాల్వరు మీద చెయ్యి వేశాడు. ఏం జరగబోతోందో వూహాకందని చందర్, జగన్నాథ్, రాబర్టులు నిశ్చేష్టులై నిలబడిపోయారు.

"కౌన్ హై?" పొట్టిగా వున్న గార్డు అడిగాడు, టార్చి వెలిగించి.

"ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్టుమెంటు" తడుముకోకుండా జవాబిచ్చాడు వినాయక్.

గార్డు జీపుమీద లైటు ఫోకస్ చేశాడు. ఎదురుగా వచ్చి విండ్‌షీల్డ్ కింద చూశాడు: A. P. S. E. B.

సన్నగా ఈలవేసి, "మిమ్మల్నెవరు పిల్చారు?" అని అడిగాడు.

"ప్రొప్రయిటర్ నాయరు" వినాయక్ చెప్పాడు.

"అలాగా! సప్లయి ఎలా బ్రేక్ డౌనయింది?"

"పవర్ రూంలో మెయిన్స్ కాలిపుండవచ్చు."

రెండవగార్డు బాషా దగ్గిరికి వచ్చి ఎగాదిగా చూశాడు.

"ఎలా కాలుతాయి? హైవోల్టేజీ వచ్చిందా?"

వినాయక్‌కి విసుగు పుట్టింది. "చూడు మిస్టర్, నువ్వెవరు నన్నడగడానికి?"

"ఆల్ రైట్, మీరు వస్తున్నట్టు మాకు తెలియదు" అన్నాడు పొట్టిగార్డు.

"ప్రొప్రయిటరు అనుమతిస్తే మిమ్మల్ని లోనికి పంపిస్తాం."

బాషా వెంటనే జీపు దిగాడు. "వాటీస్ దిస్ నాన్సెన్స్, వినాయక్?"

వినాయక్ గార్డువేపు తిరిగాడు. "మిస్టర్ నాయర్ ఫోన్ చేశారు. మీ ఎలక్ట్రిషియన్ సింగ్ సినిమాకెళ్ళి రాలేదట. మమ్మల్ని త్వరగా రమ్మన్నారు. మేము వెంటనే లోనికెళ్ళి చూడాలి. మిస్టర్ ఆలస్యం మీకే అపాయం."

బాషా చందర్‌నీ, జగన్నాథ్‌నీ సైగ చేశాడు. ఇద్దరూ టూల్ బాక్సులు చేతబట్టుకుని దిగి నిలబడ్డారు.

రెండవగార్డు గబగబ గేటువేపుకి నడిచాడు. బాషా అతన్ని వెంటాడబోయాడు. కానీ వినాయక్ వారించాడు.

"ఒక్క క్షణం ఆగండి" పొట్టిగార్డు అన్నాడు. "అతను నాయరుసాబ్‌కి ఫోన్ చేయడానికి వెళ్ళాడు.

రాగానే మీకు పర్మిషన్ దొరుకుతుంది. మా తిప్పలు మీకు తెలీవు. అనుక్షణమూ అప్రమత్తతతో వుండాలి.''

టైమ్ చక చక గడిచిపోతోంది. వెళ్ళిన గార్డు రెండు నిముషాలయినా తిరిగి రాలేదు.

వినాయక్ మెదడులో రకరకాల అనుమానాలు రేకెత్తాయి. ఆ గార్డు నాయర్ కి ఫోన్ చేశాడంటే తమ బండారం బయటపడుతుంది. ఒక వేళ నాయర్ తమని దొంగలుగా అనుమానించి ఫైరింగ్ ఆర్డర్స్ ఇవ్వవచ్చు గార్డ్సుకి. ఆ గార్డు యేమీ ఎరగనట్టు వచ్చి అకస్మాత్తుగా షూటింగ్ ప్రారంభిస్తే......

వినాయక్ భుజాలెగరేసి జేబులో రివాల్వరుని పట్టుకున్నాడు. చీకట్లో కళ్ళు చీల్చి గార్డు రాకకోసం కాచుకున్నాడు అసహనంగా.

వినాయక్ కి వచ్చిన అనుమానాలే బాషాకు కూడా వచ్చాయి. రెండు జేబుల్లో రెండు చేతులు పోనిచ్చి రివాల్వర్సు పట్టుకున్నాడు.

చందర్, రాబర్టు, జగన్నాథ్ లు కూడా టూల్ బాక్సులు కింద పెట్టి జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకున్నారు.

ఇలా అందరూ జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకోవడం పాటి గార్డుకు అనుమానం రేకెత్తించింది. ఈ విషయం వినాయక్ పసిగట్టి, జేబులోంచి చెయ్యితీసి నవ్వి, ''నీ సర్వీసెంత?'' అనడిగాడు.

పాటిగార్డు సమాధాన మిచ్చేంతలో ఫోన్ దగ్గర వున్న గార్డు అరిచాడు:

''దిలావర్! సాబ్ ఓ. కె. అన్నారు.''

ఆ అరుపు విన్నాక వినాయక్ ముఖంలో నెత్తురు చుక్క లేదు. అలాగే బాషా, చందర్, జగన్నాథ్ కూడా విస్తుపోయారు.

"ఆల్ రైట్, మీరు వెళ్ళవచ్చు" పాట్టిగార్డు అన్నాడు, గేటు కేసి చెయ్యి చూపిస్తూ.

ఐదుగురూ టూల్ బాక్సులు పట్టుకుని ముందు కడుగు వేశారు.

గేటు లోపల ఫోన్ దగ్గర నిలబడి వున్న గార్డు, "మీకు శ్రమ కలిగించాం క్షమించాలి" అన్నాడు నొచ్చుకుంటూ.

వినాయక్ బలహీనంగా నవ్వాడు. "నెవర్ మైండ్. మీకు థాంక్స్ చెప్పాలి."

ఆ తర్వాత నలుగురూ చకచక ఆవరణలోకి అడుగు లేశారు. బాషా, వినాయక్ పక్కకు వచ్చి, "ఏమి టిందులో మర్మం?" అనడిగాడు.

వినాయక పెదవి విరిచాడు. "ఇప్పుడు మనం ట్రాప్ లో ఇరుక్కున్నాం, మనమెవరో నాయర్ కి తెలిసిపోయింది. అందుకే లోనికి ఆహ్వానించి చుట్టూ వల బిగిస్తున్నట్టుంది."

బాషా పూపిరి బిగబట్టాడు.

వినాయక్ కొనసాగించాడు "బి ఎలర్టు! యేక్షణా న్నయినా ఫైరింగ్ స్టార్టు కావచ్చు. మనం ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి."

కేబిన్ దగ్గర గార్డు ముందుకు వచ్చి, "వెళ్ళండి, నాయర్ సాబ్ రమ్మన్నారు" అన్నాడు.

వినాయక్ తన అనుచరులకు చూపులతో హెచ్చరిక చేశారు. కేబిన్ వెనక పవర్ రూం చేరుకుని ఆగారు, తలుపుకి తాళం వేసి లేదు.

వినాయక్ గోళ్ళెంతీసి లోనికి అడుగు పెట్టాడు. చీకటిగా వుంది. పెన్‌టార్చి వెలిగించి ముందుకు నడిచాడు. కేబిన్ తలుపు చేరుకుని దానిపైన చప్పుడు చేశాడు. వెంటనే తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

7

వినాయక్ చేతిలో రివాల్వర్ ప్రత్యక్షమైంది.

"కదలకండి! నా దగ్గర రివాల్వర్ వుంది."

చీకట్లో ఒకరి ముఖాలు ఒకరికి కన్పించడం లేదు.

వినాయక్ పెన్‌టార్చి నాయర్ ముఖం మీదికి ఫోకస్ చేశాడు. నల్లటి నాయర్ కళ్లు నిశ్చలంగా కన్పించాయి.

"మిస్టర్ నాయర్, మాకు మీ సేఫ్‌లోని డబ్బు కావాలి. అభ్యంతరం చెబితే మీ ప్రాణానికి గ్యారంటీ వుండదు. పదండి. తాళంచెవులిలా ఇవ్వండి" కర్కశంగా అన్నాడు వినాయక్.

అతని వెనుకవున్న అనుచరుల చేతుల్లోని రివాల్వర్స్ సిద్ధంగా వున్నాయి.

పరిస్థితి యేమిటో గ్రహించిన నాయర్ ఒకనిర్ణయానికి వచ్చి, "ఆల్‌రైట్, అభ్యంతరం లేదు. ఇన్నాళ్ళూ డబ్బే ప్రాణమనుకున్నాను. ఇప్పుడు ప్రాణమే డబ్బని తెలుసుకున్నాను" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"రండి, ఆయుధాలనవసరం! నో వైలెన్స్! ఇవిగో తాళంచెవులు. నిర్భయంగా సేఫ్ తెరిచి కావలసినంత క్యాష్ తీసుకెళ్ళండి. కమాన్, గెటిన్!"

నాయర్ మాటలు విని వినాయక్ ఫకాలున నవ్వాడు. "అడుగు వేసేముందు బాగా ఆలోచించడం నేరస్థుల

ఆచారం. మీరు పన్నిన వలలో అమాయకంగా చిక్కుకోడానికి మేం దద్దమ్మలంగాం! వెనక్కి తొలగండి, కేబిన్‌లో ఇంకెవరున్నారు?"

"నా కూతురు నళిని" నాయర్ గొంతు పూడుకపోయింది.

వినాయక్ చటుక్కున లోని కడుగువేసి టార్చి నలువేపులా ఫోకస్ చేశాడు. ఎడమవేపు మూల బెడ్‌మీద నళిని నిద్రపోతోంది.

కేబిన్‌లో ఇంకెవరూ లేరు.

బాషా జేబులోంచి కొవ్వొత్తితీసి వెలిగించాడు. ఆ వెలుగులో వినాయక్, నాయర్ ముఖం చూస్తూ, "మీ మంచికోసం చెబుతున్నాను— ఈ కేబిన్ని చుట్టుముట్టేందుకు గార్డ్సుకి మీరార్డర్స్ ఇచ్చివుంటే వెంటనే ఉపసంహరించుకోండి. లేదా, మిమ్మల్ని సంహరించవలసివస్తుంది. రిమెంబరిట్, నో మిస్టేకు" అన్నాడు.

బాషా నళినికి స్మెల్లింగ్ సాల్టు వాసన చూపిస్తోంటే నాయర్ గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. నోరు తెరిచి అరవబోయాడు.

వినాయక అతని నోటిమీద చెయ్యివేసి, "అరవకండి అపాయం! అర్థమైందా? మీరు అరిస్తే గార్డ్సు లోనికి జొరబడతారు. కాని, ముందు మిమ్మల్ని చంపుతాం. ఆల్ రైట్, తాళం చెవులివ్వండి."

బాషా నళినికి స్పృహ పోగొట్టి బెడ్ పక్కన వున్న అలారం బెల్ కనెక్షన్ వూడగొట్టాడు.

నాయర్ వణుకుతున్న పాదాలతో బెడ్ చేరుకుని తలగడ కిందినుంచి తాళం చెవులు తీశాడు. వినాయక వాటిని విసురుగా లాక్కున్నాడు.

"మిస్టర్ నాయర్! మీ ధైర్యాన్ని మెచ్చుకోవాలి. ఈ రోజుల్లో బ్యాంకులకు లేని భద్రత మీ కేబిన్ కి ఎలా వుంటుందనుకున్నారు? బెడ్ పక్కన సుమారు పది లక్షల రూపాయలున్న సేఫ్ వుంచుకుని ఎలా నిద్ర పోతున్నారు? గార్డుని నమ్ముకున్నారా? గార్డుని నమ్ముకుంటేనే దిక్కు లేదు. మిస్టర్ నాయర్, మీ గార్డుని వుద్యోగంలోంచి తొలగించి సర్కస్ లో జోకర్స్ పాత్ర లివ్వడం మంచిది. ఏమంటారు?"

నాయర్ మాట్లాడలేదు. దుండగుల చర్యల్ని శ్రద్ధగా గమనిస్తున్నాడు.

బాషా రివాల్వర్ జేబులో దోపుకుని సేఫ్ దగ్గరికి నడిచాడు. చందర్, రాబర్టు, జగన్నాథ్ లు టూల్ బాక్సులు సేఫ్ దగ్గరికి చేరవేశారు.

ఆ తర్వాత వినాయక్ తన తెలివితేటలకు మురిసిపోతూ, గర్వంతో పులకించిపోతూ ఒక్కొక్క అడుగు కేబిన్ అదిరేలా వేస్తూ నడిచాడు సేఫ్ దగ్గరికి.

నాయర్ కళ్ళు సేఫ్ మీద నిశ్చలంగా వున్నాయి. నుదుటిమీంచి చెమటలు కారి ఒక్కొక్కబొట్టు నేలమీద పడుతున్నాయి. నరాలు బిగదీసుకుపోయాయి. రక్తపు వేగం హెచ్చింది.

సేఫ్ తలుపు తెరుచుకుంది.

కళ్ళు చెదిరే డబ్బు ఎదురుగా చూసి తమ కలలన్నీ నిజమైపోయినట్లు సంతోషంతో అర్చారు ఆ ఐదుగురు నేరస్తులూ.

జగన్నాథ్, చందర్ లు వణుకుతున్న చేతులతో గబగబ టూల్ బాక్సులు విప్పారు. బాషా సేఫ్ లోంచి డబ్బు తీసి నేలమీదికి విసిరేస్తున్నాడు. వినాయక్

సేఫ్ నానుకుని నిలబడి సిగరెట్ వెలిగించి గంభీరంగా పీల్చసాగాడు. రాబర్టు రివాల్వర్‌తో నాయర్‌ను కవరు చేస్తున్నాడు.

ఈ దృశ్యమంతా చూస్తున్న నాయర్ గుండెల్లో క్రమంగా ఆత్మవిశ్వాసం నిండుగా చోటు చేసుకుంది. పడక్కుర్చీల్లో కూచోని తాపీగా చుట్ట వెలిగించి విశ్రాంతిగా వెనక్కు వాలాడు.

ఐదు టూల్ బాక్సులు దాదాపు నిండిపోయాయి. సేఫ్ కూడా దాదాపు ఖాళీ అయింది.

వినాయక్ కళ్ళు పై షెల్ఫ్‌మీద పడ్డాయి. దానికి తాళం వేసివుంది. "ఓ. కే. మిస్టర్ నాయర్! ఇందులో నగలున్నాయా?"

"తెరిచి చూడు తెలుస్తుంది" నిర్లక్ష్యంగా సమాధాన మిచ్చాడు నాయర్. అతని నిర్లక్ష్యం వినాయక్‌ని గాభరా పెట్టింది.

బయట ఎక్కడా చడీ చప్పుడు లేదు.

వినాయక్ వణుకుతున్న చేతులతో పై షెల్ఫ్ తాళం తెరిచాడు. అతని కళ్లు ఒక్క క్షణం నిశ్చలంగా వుండిపోయాయి. చుట్టలు చుట్టివున్న తెల్లకాయితాలు షెల్ఫ్ నిండా వున్నాయి. చటుక్కున వెనక్కి తిరిగి "ఏమిటివి?" అన్నాడు నాయర్‌ని మింగేలా చూసి.

"విప్పి చూడు!" నాయర్ గొంతులో నిర్లక్ష్యం తొలగలేదు. అతని కళ్ళు టూల్ బాక్సులమీద పడ్డాయి. జగన్నాథ్, చందర్‌లు డబ్బును వాటిలో సాధ్యమైనంతవరకు కుక్కి నింపి, మూతలు పెట్టారు.

వినాయక్ చటుక్కున ఒక చుట్టవిప్పి కొవ్వొత్తి దగ్గరికి వచ్చాడు. ఆ కాయితాలనిండా టైపు చేసిన అంకెలు తప్ప ఇంకేమీ లేవు.

"ఆ అంకెలు మీరు టూల్ బాక్సుల్లో నింపుతున్న రూపాయలవి." నాయర్ అన్నాడు ప్రశాంతంగా.

"ఈ కాయితాలన్నీ కార్బన్ కాపీలు. వీటి ఒరిజినల్స్ పోలీసుల దగ్గర వున్నాయి. ఒకవేళ మీరీ డబ్బు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారనుకోండి. పోలీసులు రంగంలోకి దిగుతారు" నాయర్ గుండెలనిండా గాలిపీల్చి మళ్ళీ చెప్పాడు. "కాబట్టి ఈ డబ్బు మీకెందుకూ పనికిరాదు, కాఫీ కాచుకోడానికి తప్ప."

నాయర్ నోటినుంచి వస్తోన్న ఒక్కో మాటా వినాయక్ గుండెల్లో బాణాల్లా గుచ్చుకుంటున్నాయి.

"బ్యాంకులకు లేని భద్రత నా సేఫ్‌కి లేదు. ఇది మీలాటి దొంగల దృష్టిలో మాత్రమే. నా దృష్టిలో యీ సేఫ్‌కి వున్న సేఫ్టీ ఛేదింపలేనిది. నిరూపణ కావాలంటే ఆ డబ్బులో ఒక్క రూపాయితో సిగరెట్ పెట్టి కొని చూడండి. తెలుస్తుంది. మీరు నన్ను చంపేసి డబ్బు తీసుకెళ్ళగలరేమోగానీ, పోలీసులకి ఎప్పుడూ అందుబాటులోనే వుంటారు. కాబట్టి నన్ను చంపడం బుద్ధి తక్కువపని తెలుసుకోండి."

వినాయక్ గుండెలో అలజడి ప్రారంభమైంది. అతని శరీరంలో వణుకు ప్రారంభమైంది. నిలబడేందుకు కాళ్లు సహకరించడం మానేశాయి. నాయర్ మాటలు అతని చెవుల్ని చిల్లులు చేసేలా వున్నాయి. ముఖంలో కవళికలు చకచక మారిపోతున్నాయి.

చందర్, జగన్నాథ్‌లు నేలమీద చమటలుకక్కుతూ కూచుండిపోయారు, రాతిబొమ్మల్లా.

నాయర్ మరో చుట్ట వెల్గించి, అందరి ముఖాల్నీ చూశాడు,

"చాలా తెలివైన పథకం వేశారు! నా తాళంచెవికి మైనం మరకలు కన్పించినప్పుడే అనుమానించాను. జయ చచ్చాక అనుమానం ధృవపడింది. ఈ రాత్రి సింగ్ అదృశ్యమయ్యాడు. ఇప్పుడు సప్లై బ్రేక్ డౌన్ అయ్యాక అర్థమైంది, అతను అదృశ్యమవడంలో మర్మం. ఆ తర్వాత గార్డునుంచి ఫోన్ వచ్చింది. ఇక పూర్తిగా బోధ పడింది.

వినాయక్ కి అప్పటికీ నోరు పెగల్లేదు.

"ఏమిటిది వినాయక్!" బాషా అర్చాడు ఆందోళనగా.

వినాయక్ జవాబివ్వలేదు.

బాషా తటాలున నాయర్ మీదికి దూకి గొంతు పుచ్చుకున్నాడు. "చెప్పు! ఇది నిజం కాదని చెప్పు! నువ్వు మోసం చేస్తున్నావు! నిన్ను చంపేస్తాను."

వినాయక్ తేరుకుని, బాషా కాలర్ పుచ్చుకుని వెనక్కి లాగాడు.

"రాస్కెల్, ఈ బిజినెస్ లో ప్రాణాల ప్రసక్తి లేక నాయర్ ని చంపితే రూపాయలు దక్కవు. చంపక పోయినా దక్కవు."

"మరి?"

"పోలీసుల దగ్గర వున్న ఒరిజినల్ కాయితాలు మన వశమైతే దక్కుతాయి" వినాయక్ అన్నాడు.

వినాయక్ తెలివి చందర్ ని ఆశ్చర్యగొలిపింది.

"ఎలా దక్కించుకుంటాం?" బాషా అర్చాడు పిచ్చిగా.

"అది సాధ్యం కానిపని బాషా!"

వినాయక్ కళ్లు మూతలుపడుతున్నాయి. గుండెలో రక్తప్రసరణ క్రమంగా తగ్గడం అతను గమనిస్తున్నాడు. బాషా చటుక్కున అతన్ని చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

చందర్, రాబర్టు, జగన్నాథ్‌లు వినాయక్ పక్కన చేరారు. వినాయక్ పరిస్థితి క్షణాలు దొర్లుతున్నకొద్దీ విషమించసాగింది.

“బాషా, నేను ఓడిపోయాను! ఇప్పుడు విడిపోతున్నాను. ఇది నా చివరి పథకం. ఈ పథకం పారితే ఈ వెధవ బ్రతుక్కి స్వస్తిచెప్పి ప్రశాంత జీవితం గడపాలనుకున్నాను కానీ బాషా, అంతా తల్లక్రిందులైంది. చందర్, జగన్, రాబర్టు! నన్ను క్షమించండి ఫ్రెండ్స్.”

వినాయక్, బాషా చేతులు బలంగా పట్టుకున్నాడు. బాషా వినాయక్ గుండెలు నిమురుతున్నాడు. అడుగడుగున ఎదురయిన ఆటంకాల్ని అలసట లేకుండా ఎదుర్కొన్నాను. ఇప్పుడీ ఆటంకాన్ని ఎదుర్కొనే శక్తీ యుక్తీ నాకు లేవు బాషా!”

“ఏమిటి వినాయక్?”

“నాగుండె నాపేయ్! ఈ బాధ భరించలేను! ఓహ్!” పిడికిలి బిగించి ఛాతీమీద బాదుకుంటూ అరుస్తున్నాడు వినాయక్. “ఈ గుండెకి దయ, జాలి లేవు! ఇలాటి గుండె నాకు వద్దు.”

“వినాయక్!”

బలహీనంగా నవ్వాడు వినాయక్, “చూడు బేటా, నేను చచ్చాక నా శవాన్ని తీసుకుని తలవంచుకుని వెళ్ళిపో!” వినాయక్‌కి వూపిరి పీల్చడం కష్టతరమైంది హాతాత్తుగా, “ఆ డబ్బు ... కేసి... చూడకు! డియర్...

ఫ్రెండ్స్! మీ కల చెడగొట్టినందుకు...నన్ను తనివితీరా తిట్టుకోండి...కానీ...కానీ... ఆ డబ్బు మాత్రం... ముట్టుకోకండి! అది నిప్పు!...రి...మెం...బ...రిట్! నో...మి...స్టేక్!"

వినాయక్ తల వాల్చేశాడు.

బాషా కెవ్వుమని కేక పెట్టాడు. చందర్, జగన్నాథ్ ఘొల్లుమన్నారు.

మరుక్షణం కేబిన్ వాళ్ళ ఏడ్పులతో ప్రతిధ్వనించ సాగింది.

ఆ ఏడ్పుల శబ్దంలో గార్డ్సు లోనికి జొరబడ్డం ఎవరికీ విన్పించలేదు.

—: ఐపోయింది :—